

عنوان مقاله:

هویت متحول سیاست خارجی چین و راهبرد نظم سازی نهادی در دوره پسامائو

محل انتشار:

پژوهش نامه ایرانی سیاست بین الملل، دوره 11، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

امیر عباسی خوشکار - دانش آموخته دکترای روابط بین الملل، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

رفتار سیاست خارجی چین پس از به قدرت رسیدن نخبگان دوره پسامائو، به لحاظ جهت گیری های منطقه ای و جهانی تغییرات چشمگیری داشته است. ایدئولوژی مائو کنار گذاشته شد و توسعه اقتصادی و تعامل با نظام سرمایه داری برای دریافت سهم از کیک اقتصاد جهانی، در دستورکار رهبران حزب کمونیست قرار گرفت. در این بین، سازمان ها و نهاد های چندجانبه، به عنوان ابزاری برای نفوذ در ساختار قدرت در سطح منطقه ای و جهانی به کار رفته اند. یکی از دلایل انتقال پارادایم سیاست خارجی چین از مائوئیسم به توسعه گرایی بازارمحور، تغییر در هویت سیاست خارجی و ادراک راهبردی نخبگان چینی بوده است. پرسش اصلی پژوهش حاضر این است که «چه عاملی سبب تغییر موضع چین از سیاست خارجی مقابله جویانه ایدئولوژیک به سیاست خارجی مشارکت جویانه توسعه گرا شد؟» و «جایگاه سازمان ها و نهادهای چندجانبه گرا در این فرایند چگونه متحول شد؟» فرضیه پژوهش حاضر این است که «تحول در ادراک راهبردی نخبگان سیاست خارجی پسامائو سبب شده است که سازمان ها و نهادهای چندجانبه در قالب ایفای نقش دولت توسعه گرای مشارکت جو، در کانون سیاست خارجی چین برای ارتقای موقعیت اقتصادی قرار گیرند و سیاست خارجی چین در ابتدا به سوی مشارکت نهادی و در مراحل بعد، به سوی موازنه سازی نهادی پیش برود.

کلمات کلیدی:

نخبگان سیاست خارجی پسامائو، توسعه گرایی اقتصادی، پیچیدگی ادراکی و مفهومی، هویت سیاست خارجی، نقش یابی، نظم سازی چندجانبه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1529692>

